

วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยนี้เพื่อวิเคราะห์ความสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดความด้อยโอกาสในสังคมไทยของคนพิการ ศึกษาเฉพาะกรณีคนพิการทางการได้ยิน รวมทั้งศึกษาค้นหาแนวทางความเป็นไปได้ในการลดช่องว่างของการดำรงชีวิตของคนพิการที่อยู่ร่วมกันในสังคมกับคนปกติโดยใช้แนวคิดเรื่องสิทธิมนุษยชนเป็นกรอบแนวคิด วิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร จากการสัมภาษณ์ การเข้าไปมีส่วนร่วมสังเกตการณ์ สัมภาษณ์คนพิการทางหู การสอบถามค้นคว้ากฎระเบียบ กฎหมาย และสิทธิมนุษยชนสากลแห่งสหประชาชาติและศึกษาโดยใช้ role model

ผลของการศึกษาพบว่า คนพิการมีความเก็บกดรู้สึกว่าคุณเองเป็นภาระของสังคม รู้สึกแปลกแยก ส่วนใหญ่ไม่ค่อยคิดรนช่วยเหลือตนเองจนถึงที่สุด ต้องการให้หน่วยงาน ทั้งเอกชนและรัฐบาลช่วยเหลือในด้านการพัฒนาศักยภาพ เรียกร้องโอกาสความเท่าเทียม ในสังคมในทุกๆเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการศึกษาหรือโอกาสในการประกอบอาชีพ ความพิการทำให้ด้อยโอกาสในการศึกษา โรงเรียนสถานศึกษามีไม่เพียงพอต่อจำนวน คนพิการ คนพิการทางหูต้องการล่ามภาษามือซึ่งขาดแคลนมากในประเทศไทย สิทธิและความเท่าเทียมกันในเรื่องการได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ตัวอย่างปัญหาที่ไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าหน้าที่ของรัฐกรณีตกเป็นผู้ต้องหาคดีต่างๆ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่มีความอดทนหรือใจเป็นธรรมพอ ต้องการการบริการทางการแพทย์ที่ดีกว่านี้ ต้องการเข้าทำงานในองค์กรที่มีสวัสดิการและความมั่นคง ครอบครัวที่มีลูกหลานเป็นคนพิการ ต้องการให้รัฐบาลให้ความสำคัญในการพิจารณา ร่างกฎหมาย เพื่อให้ลูกหลานพิการ พึ่งได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเทียมกับทุกคนในสังคมเพื่อที่จะไม่เป็นภาระของครอบครัว และสังคมตลอดไป

จากการศึกษายังพบอีกว่าความรักและความอบอุ่นในครอบครัว ความอดทน การได้รับการดูแลเข้าใจจากคนใกล้ชิด โดยเฉพาะพ่อแม่มีส่วนอย่างมากในการพัฒนาทั้ง ร่างกายและสติปัญญาของคนพิการให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคมเช่นคนปกติทั่วไป

The purpose of this thesis is to analyze causes, factors and probability of the lack of opportunities and rights of the disabilities especially the deaf. The thesis emphasizes on a case study of the hearing-impaired in the disability community leading to the searching for solutions and suggestions to all concerned the probable policy implementation of both governmental and private sectors.

The researcher noted the legislative history that “impairment” means any physical disorder or condition, cosmetic disfigurement or anatomical loss affecting body systems, such as neurological; special sense organs; respiratory including speech organs, etc. In consultation with the National Association of the Deaf in Thailand together with the assistance of many governmental

agencies, the researcher has come to the conclusion that the physical impairment made the hearing-impaired suppressed. They felt and regarded themselves the burdens and alienation of the society. This impairment is a "disability" that substantially limits their major life activities of which individuals must be able to perform. They live in the world of deaf scene. Most of them do not try to the best self-help and this is the major cause of which the lack of rights and opportunities have come across. The aforementioned impairment inevitably limits them from legitimate enjoyment of equal rights in both economic, political and social activities.

In accordance with the questionnaires answered by the 200 hearing-impaired nationwide, the researcher has also found that they are badly in need of the sign-language interpreters in order for them to be able to communicate with the government officials in various circumstances, especially when they are charged with the case. They need better medical services; security in social welfare; prospect for employment; more support from the governmental sector which finally lead to the equal rights and opportunities as mentioned.

Finally, they need the world's patience, intimacy and love to understand them. The close relationship and generosity of the family members, particularly the parents, can help boost the development of both physical and mental conditions for they can live happily with the normal community.